

den første af sig selv ophører, naar ikke alle tre Statsmagter blive enige om at forny den, hvorefter de sidste, naar de engang ere givne, vedblive, naar ikke alle tre Magter ere enige om at ophæve dem, og den enkelte Statsmagt saaledes har en langt større Indflydelse paa de andre med Hensyn til selve Finantsloven, end til nogen anden Lov. Vi kunne saaledes ikke anbefale Lovudkastet forsaavidt det har til Hensigt at opstille en Skattnorm, som kun skulde træde i Kraft ved den aarlige Finantslov.

Imidlertid kunde der opstaae Spørgsmaal, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt at have en Skattnorm som den foreslaaede, naar den kun paa grundlovs-mæssig Maade bragtes til Anvendelse ved særlige af Finantsloven uafhængige Skattelove; men selv dette ansee vi hverken for hensigtsmæssigt eller nødvendigt. De dertil sigtende Forslag synes nemlig at gaae ud fra den Antagelse, at der skulde være visse Arter af Statens Udgifter af en saa foranderlig Natur, at det vilde være nødvendigt at have visse let tilgængelige Udveie til ved særlige Paalæg at tilvejebringe en større eller mindre Forsøgelse af Statskassens Indtægter. En saadan Antagelse kunne vi imidlertid ikke ansee for rigtig, fordi de Variationer i visse Udgifter, som selv under rolige Forhold ere uundgaaelige, ved en hensigtsmæssig Afveien af samtlige Statsindtægter og Udgifter mod hinanden, i Reglen ville kunne udjevnes uden særlige Paalæg, og fordi vi maae ansee det for særdeles vigtigt, at man ikke aabner sig altfor let tilgængelige Udveie til at undgaae de Vanskeligheder, som en saadan noigtig Afveien af samtlige Indtægter og de uafviselige Behov i mange Tilfælde unegteligt kan medføre. Dertil kommer, at flere af de i nærværende Lovudkast nævnte ældre Skatter, saasom de, der have været paabudne til Anskaffelse af Fourage, til Marschpenge osv., under urolige Forhold kunde fordres forhøiede i en betydelig Grad; men netop denne Omstændighed er en Grund mere for Udvalget til at fraraade at opstille en Norm, hvorefter saadanne ifølge særlige Forhold forhøiede Skatter i Fremtiden skulde lignedes, da man under saadanne Omstændigheder vistnok

bor søge de Bestatningsnormer eller de særlige extraordinære Udveie, som maatte bedst passe for ethvert Dieblis Krav.

De Betænklichkeiten ved at gaae ind paa Udkastets Forslag om at indskrænke Loven til at bestemme den Norm, hvorefter den nye Skat skulde udredes, som saaledes frembyde sig, forøges derhos væsentlig ved Beskaffenheden af de Regler, som i denne Henseende ere bragte i Forslag. Disse gaae nemlig ud paa, at det samlede Skattebeløb skulde deles mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne efter deres Folkemængde (S. 2), at den paa de forstævnte saaledes faldende Deel atter skulde reparteres imellem de enkelte Byer efter deres Folkemængde (S. 9) og da udredes efter Regler, med Hensyn til hvilke der tildeels forbeholdes nærmere Bestemmelse, samt at den Deel af Skatten, som skulde overtages af Landdistricterne, skulde udredes af Hartkornet, derunder indbefattet Tjenderne. Mod den Grundsætning, hvorefter den første Hoveddeling af Skatten mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne skulde foretages, kan der gjøres mange gyldige Indvendinger, men vi troe det saa meget mere overskødigt at forsøge vidtløftigt at udvikle disse her, som det neppe vil kunne benægtes af Nogen, at det blotte Folketal i og for sig ikke afgiver nogen Maalestof for Evnen til at udrede Skat, medens man dog bør stræbe, saavidt som muligt, at afspejle denne efter hin, ligesom dette ogsaa under Sagens 1ste Behandling i Folkethinget syntes saa almindeligt erkjendt af Alle, at vi tør antage, at der herom næsten kun hersker een Mening. Det Uheldige i denne Lovudkastets Fordelingsgrundsætning bliver derhos saa meget mere fremtrædende, naar man betænker, at den paa Landdistricterne faldende Deel af Skatten efter Udkastet skulde bæres af alt Hartkorn og altsaa ogsaa af det, som er henlagt under Kjøbstæderne, medens disse dog, som saadanne, skulde deeltage i Skatten efter deres fulde Folketal, saa at de for en Deel vilde træffes dobbelt, idet de vilde blive beskattede som Ciere af Hartkorn lige med alle andre Besiddere deraf, og tillige som Udøvere af Kjøbstadnavning lige med alle andre Kjøbstæder. Den Grund, som i Lovforslagets Motiver (S. 13) anføres til Forsvar